

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző:

Cím:

Viharos áremelkedés a műpiacon

Forrás:

Orz Est

Bp.
(Helv)

1920. 11/8
(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

Osztályozás

Tárgy

708

Hely

Ernst féle.

Idő

"1920"

Személy

Helyszám

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

— Viharos áremelkedés a műpiacon. Szívet dobogtató érzéssel olvassuk a lapok művészeti rovatában, hogyan rohanták meg a művásárlók az Ernst-féle muzeum termeit és vásárolták eddig nem sejtett árakon a festményeket és egyéb műtárgyakat. Londoni aukciók és amerikai mecénások jutnak eszünkbe, mert tizezres, sőt százezres egységek röpködnek a rubrikákban; az árlejtő kalapács pajzán koppantása mintha érces harangzugással hirdelné a hatalmasan ellendült magyar műizlés hasadó hajnalát.

Festmények, a melyeket már a pókháló lepett el a feledés műtermében, szobrok, a melyekért hajdan szegényes filléreket sem kínáltak, iparművészeti ritkaságok, a melyeknek nem volt eddig kelle, — most lelkes vevőkre akadnak, olyanokra, a kik boldogok voltak, ha egy szerény csendéletet tizezer, sőt harmincezer koronáért szereztek meg, ötven-hatvan-

ezer korona árán juthattak egy gyertyatartóhoz és százharmincezer koronát fizethettek egy-egy történelmi izlésű szőnyegért. A nyomor és lánckereskedelem dühögése közepette történik mindez és ebben a paradoxonos világban nem kell nagyon keresnünk a művészet vásárlásának logikáját.

Az elszegényedett magyar művészek nevében örülnünk kell az Ernst-féle aukció eredményének; úgy halljuk, hogy van olyan is köztük, a ki csakugyan zsebre rakja azokat az ezreket, a melyeket a vevő fizetett a műtárgyakért és nemcsak olyanok vannak, a kik elszorult szívvel látják, mennyit keres most a „műkereskedő“ vagy a „műgyűjtő“ a hajdan elkótyavetyélt képen vagy szobron. De a mi a műizlés hasadó hajnalát illeti, nem állhatjuk meg, hogy a művásárlóktól hemzsegő tárlat ragyogó képével szembe ne állítsuk ennek az elszegényedett és izlésben eldurvult városnak a képét.

Budapest tóváros házinyomdája 1919.